

העולם הבא

בעריכת יחיאל גלי

מוזמנים משתתפים. י. ז. לוי, בואנוס איירס, ארגנטינה, זוכה השבוע, לפי בקשתו, בחתימה חנים למשך חצי שנה על "העולם הזה".

על חמאה

דו"גאן ושומאכר סמפרים: פרסם פתחיתוואי שהתעשר, החליט כי הניעה השעה לפאר את דירתו בחסונות. הוא פנה לאחד הציירים המפורסמים בישראל, וביקש לראות רונמאות. באיזה ציורים אתה מעוניין? שאל הצייר את הלכות החדש, במים או בשמן? "אני", השיב הפרסן ביהירות, יכול להרשות לעצמי גם ציורים על חמאה."

לאחר שו צרפת הסכימה לדון בענייני הסואן מבלי לערר את בעיית השייט היראלי, הגיעה כנראה ישראל לידי מסקמה כי . . .

. . . אם אין אניה לי, מי לי.

***

איך לקרוא להצגה הסורית שנערכה השבוע במועצת הבסחון בקשר לגשר מעל הירדן? . . .

. . . מראה מעל הגשר.

***

לאור הדיונים בעיקבות השביתה, מקבל השם "אתא" (שהוא כידוע ראשי תיבות של "אריגי תוצרת ארצנו") משמעות חדשה: . . .

. . . "אתה תפדר אותי?"

***

אם נכון כי כמה וכמה מחוטי המדיניות בישראל נתונים בידי "היד השחורה", הרי אחרי השערוריות האחרונות במגרשי הכדורגל, נדמה כי גם שם פועלת מאחורי הקלעים . . .

. . . "הרגל השחורה".

טעות לעולם צודקת

לקוי חמה מלא יחול הלילה. (למרחב)

אורי ויסברד, חיפה

כשהירח יעבור על פני השמש.

דיבר בקוץ רב. (ידיעות אחרונות)

מירה צדני, הלון

כל חלה — עקיצה.

רשאי לפעול כלצונו. (מעריב)

שמואל ריגר, תל אביב

שיא הצחוק.

המורה נתנה כיעור לדוגמה. (ידיעות אחרונות)

דוד לוי, ירושלים

פוי, זה לא יפה.

— אהה, ובכן אתה הוא התלמיד החדש!

יהי ערב, יהי בוקר

מאיר חשוקס, עולה חדש היושב בירושלים, נקרא בפעם הראשונה למשרד מטה הכנסה.

אחרי הצהריים, כשסיים את עבודתו, ניגש משולם למשרד. כתא המודיעין לא היה איש. חדר החזירות, שאליו נכנס, היה ריק גם הוא. הוא פתח את דלת חדר הכתבנית — וגם שם לא מצא נפש חיה.

לבסוף, באחד הפרוזדורים, מצא את עובדת הנקיון ושאל לתומד:

"סליחה, גברת, האם לא עובדים כאן אחרי הצהריים?"

"לפני הצהריים לא עובדים כאן, ענתה העובדת. אחרי הצהריים לא באים."

מ. שיחור, ירושלים

מה שפתוח — פתוח האיש שבא לעוף

אחד העסקנים הישראליים, ששמו מפורסם די הצורך גם בלי שנפרסם אותו כאן, לא היה מחסידי המימרה "העסקים קודמים לתענוג". להיפך, בכל פעם שהגיע לאחת הארצות בשליחות אחת המגביות, היה מטרק מיד למשעי את זקנו השחור והמהודר ופוחח בחיזור נמרץ ביותר אחרי הגברות המקומיות.

יום אחד, כשהגיע אותו עסקן לשליחות בבואנוס איירס, נפל מבטו על אשתו הצעירה והיפהפיה של אחד מראשי הקהילה היהודית במקום. הוא הפעיל מיד את כל התכסיסים המוכרים לו מעשרות שנות שליחות, ולבסוף נשא עמלו פרי. באחת ממסיבות הקוקטייל, לאחר שלחש באוזניה תחנונים נמרצים ביותר, הבטיחה כי תהכה בחצות הלילה בחדר האורחים של דירתה. אך תנאי התנתה אתו: כדי שבעלה לא ירגיש במאומה, עליו להיכנס לדירה רק אחרי שיהלוק את נעליו. בפרוזדור עליו לפשוט בשקט את כל בגדיו ורק אחר כך ייכנס לתוך בו היא תחכה לו.

בשעה המיועדת, שעת חצות הלילה, נכנס השליח המאושר בלאס אל תוך הדירה מבעד לדלת שנסארה פתוחה, כפי שהיוסכם מראש. הוא חלץ את נעליו, הסיר את בגדיו, ובדומיה מוחלטת חמק אל תוך חדר האורחים שהיה שקוע באפלה גמורה. באותו רגע הודלק האור. השליח המוועז נוכח לדעת כי בחדר יושבת אומנם גברת לבבה, אך לא לבדה. אתה יחד ישבו בשתיקה סביב השולחן כל מנהיגי הקהילה היהודית, שהוזמנו עלידיה מבעוד יום לחוות המוועז נוכח לדעת כי בחדר יושבת אומנם והרב הראשי — והתבוננו בעניין רב בגופו העירום של השליח מישראל.

למחרת היום יצא השליח במטוס, בדרך למולדת. אף המשמיצים המושבעים ביותר לא יוכלו לטעון כי הייתה זאת טיסה בלתי חיונית.

י. מ. לוי, בואנוס איירס

משלים ללא נמשל

מאת אברהם בירס

ובאמרה כן, השתטחה הגירית על הקרקע והעמידה פני מתה.

המתווך חסר הפניות

ני כלבים שנאבקו מרה על עצם שמנה אחת, מבלי שהאחד יצליח לבזר על רעהו, מנו אל כבשה ושטחו בפניה את ריבם. הכבשה שמעה בסבלנות את טענות שני הצדדים, ואחר הטילה את העצם אל תוך אגם.

"מדוע עשית זאת?" התמרמו הכלבים. "משום", השיבה הכבשה, "שאני צמחוני גית."

השועל, הברווז והאריה

ועל וברווז שרכבו על צפרדע אחת הביאו את ריבם בפני האריה. לאחר ששמע את הטענות, פתח האריה את פניו כדי לחרוץ את דינו.

"יודע אני מה תהיה החלטתך", התערב הברווז. "אתה תאמר כי מתוך עצם דברינו מסתבר כי אין הצפרדע שייכת אף לאחד מאתנו, ואהא תאכל אותה בעצמך. הרשה לי לומר, כי יהיה זה דין בלתי צודק, כפי שאויכח מיד."

"אשר לי", אמר השועל, "ברור לי כי אתה עומד לתת את הצפרדע לטרף לברווז, את הברווז לטרף לי ואותי לטרף לעצמך. דרכי המשפט אינם בלתי נהירים לי."

"רציתי רק לומר", השיב האריה בפהקה, "כי בשעת הטיעון בעניין זה קפץ הרכוש השנוי במחלוקת ונצלם. שמא תוכלו לתפוס קודם כל צפרדע אחרת."

תגלית

אריה הותקף על ידי להקת זאבים מוירעב, שסבחה כשהם מיללים נוראות, מבלי שיעיון להתקרב אליו.

"אלה הם יצורים מועילים מאד", אמר האריה כשכבו לתנוחת הצהריים שלה. "הם מלמדים אותי על יתרונותי. מעולם לא ידעתי לפני כן כי בשרי טוב למאכל."

אופטימיסטית

תי צפרדעים שנמצאו כתוך כסנו של נחש התלו לבחון את הנסיכות החדשות אשר נקלעו אל תוכן.

"מזל בישי", אמרה האחת. "אל תיחפזי להוציא מסקנות", אמרה השנייה. "הגנו מוגנות מפני לחות הביצה ויש לנו שיכון ומזון."

הבאשר לשיכון, אין ספק, השיבה ה צפרדע הראשונה. "אך אינני רואה כל מזון." "טפשה שבמותך", הסבירה הצפרדע השנייה, "אנו בעצמנו המזון."

האיש והציפור

איש שהחזיק רובה בידו אמר לציפור: "אותה מימרה הקובעת כי הצייד הוא ספורט אכזרי איננה אלא הבל הבלים. אין אני אלא מתחרה בכישר הקליעה שלי כנגד וריות מעופף -- וזה הכל. זהו משחק הוגן בהחלט."

"צודקת", אמרה הציפור, "ובכל זאת אינני רוצה לקחת בו חלק."

"מדוע לא?" שאל האיש עם הרובה.

"המשחק", השיבה הציפור, "הוא הוגן בהחלט, כאשר אמרת. הסיכויים הם קלוי שים. אך הבא בחשבון את הזכיה. אתה, אם תנצח, תזכה בבשרי. אך מה השלל ש יאזכה בו אני אם אנצחתי?"

שלושה מיליונרים

דוב, שועל ונירית הותקפו על ידי שטוף פתע.

"המות אוהב את מוגיהלב", קרא הדוב ויצא תוצץ להילחם בורמיהמים.

"איה שוטה!" קרא השועל. "רק בתחבו לות אוכל להציל את נפשתי." והוא חמק מיד אל תוך מחילה בקרקע הגיא.

"אלה הם כוחות הטבע ההרסניים", אמרה הנירית, "אשר החכם לא ינסה להתמודד אתם או לחמוק מפניהם. העיקר הוא לדעת

שתי דקות אינטליגנציה

1	2	3	4	5
+	○	≡	★	□

סדר צריך להיות

קלפים בשורה העליונה הם אוי חם הקלפים ש בשורה התחתונה, אלא שהם הפוך כים ומסודרים כי סדר שונה. עליך למצוא את הסדר החדש על פי ה נתונים הבאים:

צלב ולא קלף העיגול נמצאים ליד קלף הנגלים. (ב) קלף הצלב ולא קלף העיגול נמצאים ליד קלף הנגלים ולא קלף הנגלים ליד קלף הריבוע. (ד) קלף הכוכב נמצא מימין לקלף הריבוע.

האנשים המצוינים למעלה הם: א. אברהם בירס, ב. אברהם בירס, ג. אברהם בירס, ד. אברהם בירס, ה. אברהם בירס, ו. אברהם בירס, ז. אברהם בירס, ח. אברהם בירס, ט. אברהם בירס, י. אברהם בירס.